A városmajori piac

A városmajori aláírásgyűjtést 2014. február 19-ére tűztük ki kollégáimmal. Borongós esős napnak indult, de hála a választókkal és a kiskörűi őstermelőkkel való találkozásnak, mi nagyon jól éreztük magunkat.

A XII. kerületi Fidesz kezdeményezésére hétfőn, szerdán és pénteken termelői piac van a templom közelében. A Szövetség az Élő Tiszáért Egyesület fogja össze a Tisza-menti gazdákat, akik évekkel ezelőtt két kamion eladásra váró meggyel érkeztek a Komjádi Uszoda parkolójába, azóta pedig 3000 tagot számlál állandó vásárlóik levelezőlistája. Gyümölcsök, zöldségek, sajtok, lekvárok, mézek, szörpök, tejtermékek, kolbászok hívogatják az egészséges hazai termékekre egyre jobban igénylő budapestieket.

Az árusoknak szigorú kritériumoknak kell megfelelniük. Többek között Tisza-menti, magyar kistermelőknek kell lenniük, és a kímélő gazdálkodás szabályait szigorúan be kell tartaniuk. A gazdák nem csak vevőt, hanem emberi kapcsolatokat is keresnek a piacon. Nem csak portékáik ellenértékét, hanem jól láthatóan megbecsülést is kapnak budapesti vásárlóiktól. Jómagam sok éves vidéki életem során megtapasztaltam, mennyi verejték van egy tálnyi zöldség előállításában. Annak idején feleségemmel káposztáztunk, annak a hasznából tudtuk kifizetni első autónkat és lakásunk részleteit.

Bár csak több ilyen kezdeményezés lenne! Évek óta foglalkoztat a gondolat, hogyan lehetne segíteni a kistermelőket abban, hogy az öt nagy fővárosi vásárcsarnokban maguk árulhassák portékáikat, és ne pedig nagykereskedői láncok termékeiből legyenek kénytelenek „válogatni” a budapestiek.

Úgy gondolom, hogy fontos megőriznünk a piacnak a közösségek életében az ókor óta betöltött szerepét. Nem csak egy vásártér, hanem fontos fóruma is a minket éltető közösségi kapcsolattartásnak, ahol a személyes találkozást semmi nem pótolhatja. Múlt héten kivételesen elmaradt megszokott szombat délelőtti programom, a lányomat kérdezték is az árusok, hogy hol vagyok, minden rendben van-e velem. Ezért is szeretem a piacot.

Itt sokszor az általunk is ismert őstermelőtől tudunk vásárolni, közben pedig találkozhatunk ismerőseinkkel, és megvitathatjuk a világ dolgait. Fontos számomra, hogy az árusok nekem sem adnak olyasmit, amit a saját asztalukra nem tennének ki. Bízhatok tehát abban, hogy nem agyon-vegyszerezett tömegterméket vásárolok, hanem egészséges, hazai idénygyümölcsöt-, vagy zöldséget. Ezzel pedig támogatom a magyar vidéket, a magyar gazdákat, akik nélkül Budapest sem tud fennmaradni.

Hála az égnek, egyre többen figyelnek arra, hogy mi kerül a család asztalára. Az étkezés mindennapi szükséglet, de ha megadjuk a módját, akkor közösség-összetartó erő, olykor kulturális élmény is egyben. Meggyőződésem, hogy egy igazán jó vasárnapi húslevest csak minőségi, értékes alapanyagokból lehet készíteni.

Biztatom Önöket is, hogy keressék fel a lakóhelyükhöz legközelebb eső termelői piacot!